

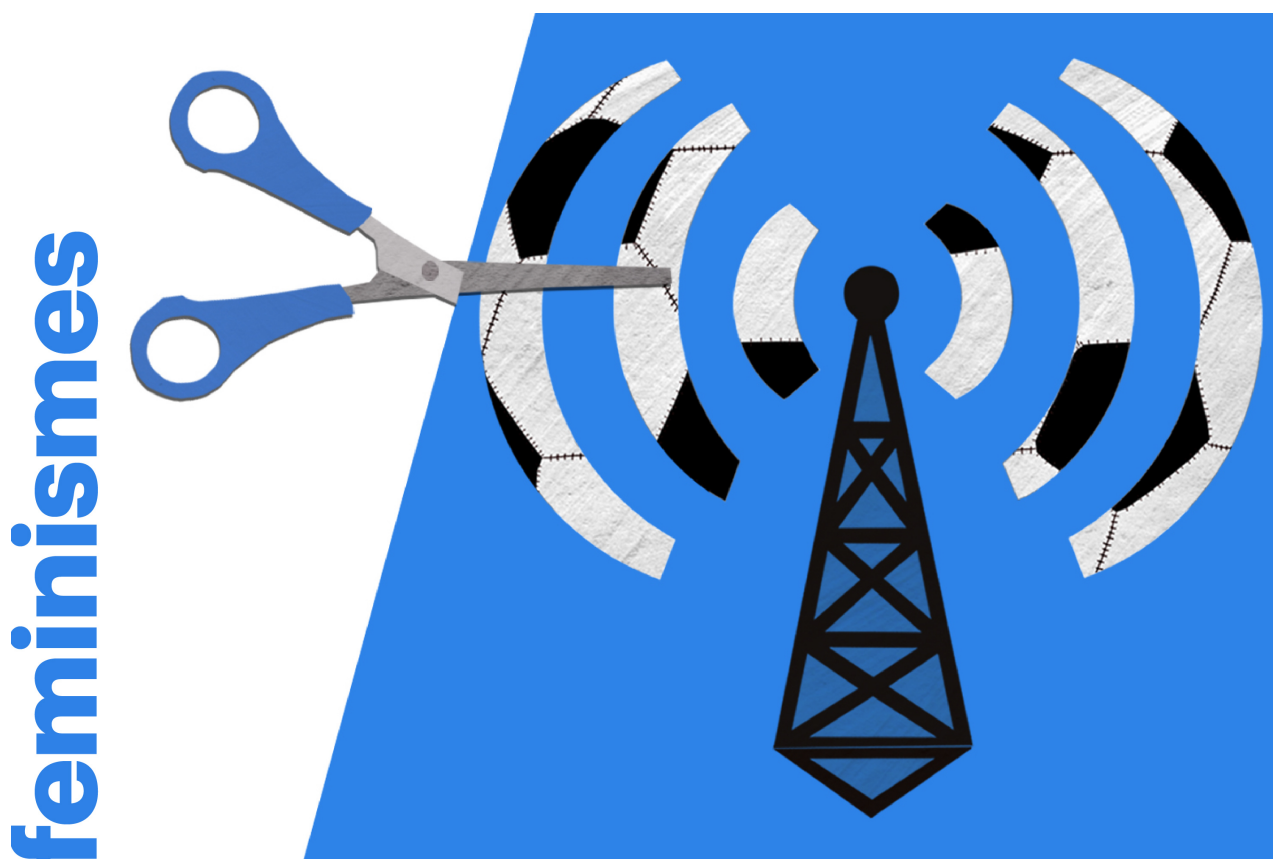
El futbol que ens expulsa

 directa.cat/el-futbol-que-ens-expulsa

27 de juliol de 2021

Opinió

L'autora, una de les coordinadores del nostre mitjà col·laborador 'Píkara Magazine', analitza com fins i tot durant la celebració dels Jocs Olímpics els mitjans de comunicació silencien les dones esportistes i les disciplines que es consideren "minoritàries", sempre a favor d'una cobertura exhaustiva del futbol practicat per homes. Aquest article forma part de la sèrie de col·laboracions d'opinió i anàlisi que la 'Directa' posa a disposició de diversos espais i col·lectius socials

/ Patricia Cornellana

Aquests dies de Jocs Olímpics, les retransmissions esportives, els programes especials i els seguiments al minut de resultats ocupen hores i hores de programació informativa en ràdios i televisions, a més de pàgines en premsa escrita generalista i espai en les portades dels mitjans en línia. Sí, és estiu, i en època d'habitual *escassetat* informativa tradicional (com si no hi hagués temes dels quals es podria escriure) un esdeveniment com les Olimpíades és un alleujament per a les redaccions estiuenques.

Hoquei, triatló, taekwondo, piragüisme, gimnàstica o waterpolo es converteixen, per unes hores, en esports molt seguits i aplaudits. Però a penes és un miratge. Encara que l'olimpisme estigui en plena expansió, el futbol (practicat per homes, per descomptat) no desapareix dels informatius. És importantíssim saber l'última de rumors, de possibles fitxatges inventats per a omplir espai i de la foto que ha pujat a les xarxes socials no sé qui. El futbol sempre està, encara que no hi hagi partits i les *estrelles* estiguin descansant. Sempre ocupa espai en els mitjans de comunicació. El revers d'aquesta afirmació, tal vegada la lectura que hauria de preocupar, és observar el que no apareix, què és el que no es compta.

Encara que l'olimpisme estigui en plena expansió, el futbol (practicat per homes, per descomptat) no desapareix dels informatius

Organitzar i jerarquitzar les notícies, sobretot en premsa escrita, és una manera d'explicar més enllà del que es diu. Quina informació obre un informatiu, què va amb titular a tota pàgina o que s'explica en un petit breu, què té foto i què es posa en pàgina senar no solen ser qüestions d'atzar, sinó decisions que tracten de traslladar a l'audiència l'important, la qual cosa hauria de preocupar-nos. Per això, la pregunta és: què s'està quedant fora?

I el futbol, insisteixo, sempre compta. No sols es queden al marge altres esports considerats minoritaris i la pràctica esportiva de les dones, sinó que els milers d'hores que el futbol apareix es podrien dedicar a parlar de literatura, de consum, de sobirania alimentària o de cinema, per dir alguna cosa.

Des de fa dècades, la gran majoria de les ràdios generalistes, incloses les públiques, dediquen al voltant d'una hora i mitja diària de la seva programació, com a mínim, a parlar de futbol. La comprovació és senzilla: encén la ràdio a la nit, pels volts de les 12, o sintonitza alguna emissora una tarda de cap de setmana. Hi ha poques alternatives. Si mesurarem això, ens emportaríem les mans al cap. A qui li interessa que el futbol masculí ocupi tant espectre radiofònic?

Les veus de dones són absolutament minoritàries, per no dir que són com una espècie exòtica. I, per descomptat, informar sobre esport femení continua sent una rara avis, malgrat que Iberdrola es marqui un pinkwashing de manual

Des de fa tres o quatre uns anys s'han posat en marxa diverses iniciatives de l'estil #NoSinMujeres per a assenyalar aquells espais copats per homes, des de col·loquis i jornades, fins a programes de televisió. Quan arribarà això als programes esportius? Perquè encendre la ràdio a la nit és escoltar un grapat d'homes parlant sobre un altre grapat d'homes que donen puntades a una pilota. Les veus de dones són absolutament minoritàries, per no dir que són com una espècie exòtica. I, per descomptat, informar sobre esport femení continua sent una *rara avis*, malgrat que Iberdrola es marqui un *pinkwashing* de manual.

I a la tele, més del mateix. La periodista esportiva Paloma del Río, que porta anys retransmetent a TVE esports minoritaris i practicats per dones, ja ho va dir en 2016 en una entrevista amb Pikara Magazine: "Quan arriba el bloc d'esports d'un telenotícies, el

95 per cent és futbol i el futbol el continuen fent majoritàriament els homes. És veritat que surten algunes dones, però també és veritat que el patró d'aquestes dones és que són noies molt maques encasellades en un determinat format. Estem acostumades a veure-les a peu de camp o bé presentant els esports en un telenotícies o informatiu; fora d'això hi ha poques”.

En un moment en el qual parlar de dones que ocupen llocs de poder ja no és noticiós (quina necessitat d'erradicar la síndrome de l'eterna pionera!), els programes de futbol, sobretot en ràdio (que cal no oblidar que són concessions públiques de l'espectre radiofònic), continuen sent un espai usurpat a altres històries silenciades.